

नीय रूपेषु प्रलिय मूलं वाच्यम् । अथ महतीरूपाणो-
त्वपलक्षणम् । यतः कश्चिदस्यापि ।

ततोदाहरणम् । चत्वारिंशदयोतिर्द्विंशतीत्यस्याः क-
रण्यचेत् । सप्रदयरूपयुक्तास्तत्र हतौ किम्पदं ब्रूहि ।

न्यासः कृ १७ क ४० क ८० २०० षोडशे जाते
खण्डे क १० क ७ पुनः त्रयोः करणीं रूपाणि कृत्वा
बन्धे करण्यौ क ५ क २ । एवं मूलकरणीनां न्यासः
क १० क ५ क २ । इति करण्यः षड्विधाः । [मन्त्रके ।

करणत्राण न० करणैर्हस्तादिभिस्त्यायते त्रै-कर्मणि ख्युट् ।
करणव्यापार पु० इत० । करणजन्यजनकत्वविशिष्टे करण-

जन्ये व्यापारभेदे । यथा ह्येदनादिक्रियायां ह्येदना-
त्वादिसंयोगः तस्य हि दातृजन्यत्वात् दातृजन्यच्छेदनज-
नकत्वाच्च तथात्वम् । एवमिन्द्रियाणां विषयसंयोगः तस्य
हि इन्द्रियजन्यत्वात् इन्द्रियजन्यप्रत्यक्षज्ञानजनकत्वाच्च
तथात्वम् न्यायप्रते अनुमितौ परामर्शः शाब्दबोधे पदार्थ-
स्रुतिः । उपमितौ उपदेशवाक्यार्थस्रुतिः । यथायथसु-
हम् । सांख्यमतसिद्धकरणव्यापारभेदस्तु करण्यन्द्रे उक्ताः ।

करणाधिप पु० इत० । ऽजोवे तदाध्वानेनैव करणानां
स्वस्वकार्येषु प्रवृत्तेस्तस्य तदधिपत्वम् २ इन्द्रियाधिष्ठातृ-
देवभेदे च । तत्र बाह्येन्द्रियाधिष्ठातारश्च शा० ति०
उक्ता यथा “दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्विजङ्गीन्द्रोमेन्द्रमित्तिकाः ।
ओत्वादीनां दशानां त्रैः” तथा च ओत्तस्य
दिक् । तत्रो वायुः । नेत्रस्य चर्कः । रश्मनायाः प्र-
चेताः नासिकायाः अश्विभुतौ । वाक्चः वक्त्रिः, पाशेरिन्द्रः
पादस्य उमेन्द्रो विष्णुमूर्तिभेदः । पाशोः मितः सूर्य-
मूर्तिभेदः । उपस्थस्य कः प्रजापतिः, अन्तःकरणानां
मनसश्चन्द्रः, बुद्धेश्वरमुखः, अहङ्कारस्य रुद्रचित्तस्याप्यु-
तो विष्णुमूर्तिभेदः । करणाधिपानाञ्च सर्वेषामधिपः प-
रमेश्वरः । करणाधिपाधिपः परमेश्वरः ।

करण्ड पु० क-कर्मणि अण्डन् । ऽमधुकोषे (मौवाक) तस्य ज-
निकाभिररमधुसञ्चयनेन क्रियमाणत्वात् तथात्वम् बा०
क-अण्डच् । २ खण्डगे यत्तु त्रिजोपहेतत्वात् तस्य तथात्वम्
करण्डस्तदाकारोऽस्यस्य अर्थः अच् । ३ कारण्डवखणे
पुंस्त्री स्त्रियां जातित्वेऽपि संयोगपधत्वात् न ङीष्
किन्तु टाप् । ४ दण्डाढके च भेदि० । ५ वंशादिरचितपृष्पा-
दिपात्रभेदे (साजि) “गुष्कवनलतानिर्मितं महाकुसुमकर-
खण्डकेन” काद० । सङ्के (कौटा) अमरः । “दोषभाज-
नभ्रमरकरण्डकपध्वनेकोपकरणयुक्तः” दण्डुभा० ।

७ यकृति काष्ठखण्डे यद्वि० । ८ पुष्पभाण्डे स्त्री टाप्
अत इत्त्वम् करण्डिका । उज्ज्वलदन्तः ।

करण्डिन् पु० करण्डस्तदाकारोऽस्यस्य इति । मत्स्ये त्रिका० ।
करतल ७त० । ईत० । हस्तस्य तले (हातेरतेको) । “नखानि
विधुगङ्गया करतलेन तस्यग्राहणीत्” उद्भटः “करतलघृत-
मपि नश्यति” हितो० । करतलमिव । २ हस्तो च ।

करताल(का) न० करेण ताळो यत्र वा कप् । भक्तके वाद्यो
(खरताल) “शिवगारे भक्तकञ्चु सूर्यागारे च शङ्खकम् ।
उर्गागारे वंशिताळं मधुरीञ्च न वादयेत्” ति० त० पु०
तत्र भक्तकं कांक्षनिर्मितकरतालकमिति” रघु० ।

करताली स्त्री करेण दीयमानतालो यत्र गौरा० ङीष् ।
१ वाद्यभेदे (खरतल) त्रिका० । ईत० । २ करतल्यन्द्रे
(हातताली) । पु० कचित् स्त्रीत्वमपि “यथा न स्था-
दालीकपटकरतालीपटुरवः” उद्भटः स्वार्थे कन् अत
इत्त्वम् । करतालिकापि करतल्यन्द्रे “उच्चाटनीयः
करतालिकानां दानादिदानां भवतीमिरेषः” नैष० ।

करतोया स्त्री करतोयं हरपाण्मतीविवाहच्युतजलन् अ-
स्नत्वा हेतुलेन अच् । नदीभेदे सदानीरायाम् अमरः ।
गौरीविवाहे शङ्करकच्युतजलभवत्वात् तस्यास्तथात्वम् ।
अस्याश्च यथा सदानीरत्वं तथोक्तं स्रुतौ “प्रथमं कर्कटे
देवी त्र्यम्बकं गङ्गा रजस्रवा । सर्वा रक्तगङ्गानद्याः करतोया
ऽन्ववाहनीति” तेनान्यनदीनामिवास्याः उक्तकाळे रक्त-
वहत्वाभावात् सदानीरवाहत्वात्तथात्वम् । “करतोयां
समावाह्य तिरातोपोषितो नरः । अश्वमेधमवा-
प्नोति प्रजापतिस्ततोविधिः” भा० व० ८८५ । “करतो-
यां कुरङ्गे च तिरातोपोषितो नरः । अश्वमेधमवाप्नोति
विवाह्य प्रवतः शुचिः” भा० अथ० २१२० । अस्त्वर्थे
इति करतोयिन्यत्वम् । “प्रभासं मानसं तीर्थं पुष्क-
राणि महत् सरः । पुण्यञ्च नैमिषं तीर्थं वाङ्मदां क-
तोबिनीम्” अथ० ५० ।

करद त्रि० करं राजस्वं ददाति ना-क । १ राजसदायके ।
“कश्चिन्न नृश्रेण न होमजेन वैश्येन वा करदेनोप-
पन्ना” भा० आ० १८२२० । “य इमे पुत्रिविपाद्याः
हरदास्तव पार्थिव !” भा० व० २५४ अ० “भ्रातृभिर्जि-
त्वरैर्द्विषाम्” माचः । २ त्रापार्थे हस्तदायके त्रि० ।

कारद्रुम पु० किरति समन्तात् शाखाः कृ-अच् नित्यस० ।
कारस्करहस्ते राजनि० ।

करदिष् पु० ऽगोत्रभेदे २ वेदशास्त्रभेदे च । “तामेताः कर-